

NAŠI RAZGOVORI

Bandeck Viljem:
Očetu za god.

Sredi meseca avgusta
ljubi očka naš,
ko je dosti solnea in rožic,
ti svoj god imaš.

Ker zlata, darov bogatih
ti ne morem dati,
glej, pa vzemi ciklamo rdečo
in poljub, naš očka zlati!

Krajšek Tončka:
Daleč preko mej.

Daleč preko mej,
prek zelenega polja
preko visokih gora
me žene srce.
Tam so sestre, bratje,
naši so.
Vedno nanje mislim,
vedno prosim ljubega Boga.
Naj zasije še svobode solnce
daleč preko mej.

Subelj Anica:
Jesen.

Prišla je lepa jesen,
prinesla je polno zlahtnih sadov,
kar je otrokom veselje.
Primaša pa tudi nam sape studene,
da listje na drevju ovene,
da rožice mro.

Kranjc Tončka:
Lastovička

Ljuba naša ptičica
mlada lastovičica,
z juga priletela si,
peša si nam dolge dni,
ko pa tebe več ne bo,
bo moje srce žalostno.

Bandeck Viljem: Hvala za pisemce in pozdrave. Šest let že čitaš in si naročen na Vrtec in Angelček; tudi, ko si že zapustil šolo in stopil v življenje, si ostal naš prijatelj. Ostani dober fant, da te bo vesel tvoj ljubi očka in vsi ljudje.

Kranjc Tončka: Boš pa spomladi vesela, ko pridejo lastovke spet nazaj, kaj ne? Sicer pa vem, da si tudi jeseni in pozimi prav vedra, vesela deklica. Pozdravljena!

Kukovica Ivan: Pa res nismo zamerili, da si pisal. Le verjemi, da nam je celo drago in všeč, če se oglasiš še in še. Pesmici Jutro in Večer homo še priobčili.

Subelj Anica: Pozdrav vsem pridnim Sostrčanom. Počasi pridejo i druge pesemce na vrsto. Ej, koliko jih še je, pa kakšnih! Tam v Sostrem, se mi zdi, »en zarod poganja, prerojen, ves nov.«

Vasovalec.